

L'Arthur

Definitivament Artur Mas ja és «Àrtur» Mas, així, fent tònica la primera síl·laba del nom. Locutors i locutores de Catalunya Radio ho diuen així fa mesos i, doncs, ja podem considerar-ho llei. Quan per irrupció-fascinació de l'anglès la cosa començà no van pas intervenir els correctors de la Radio Nacional-de Catalunya; no podem pas pensar —ens desassossega el supòsit que fos negligència institucional: parlem del *delfi* del president. Tenint present el *dèficit* nacional de *glamour* que denuncia Vilajoana, l'inefable conseller de Cultura que per pal·liar-ho, tot i saber que l'entenia i passant de les recomanacions de Pujol; menysté el català i s'adreça institucionalment en castellà al comte d'Empúries, potser es tracta de deixar fer: que de moment l'Artur vagi essent l'Àrtur per demà empènyer un pas més que *culmini* la metamorfosi: dir-se Arthur, en anglès. Gosem suggerir una darrera possibilitat: afegir una «s» a Mas: Mass, que tan vol dir «massa, grossària» com «missa». Arthur Mass, què els sembla? Els Bush ni haurien d'equivocar-se com amb el *friend* «Ansar», president d'una república que queda sota el Carib: Fora el púdic localisme del Mas «masia» i vingui la universal eixarrancada del Mass «contundència» i «espiritualitat». Vista la conjuntura global -el futur, com el destí, millor de bracet que no pas que ens arrossegui-, una jugada mestra i *glamourosa*.

gat i gos | LLUÍS PUIGBERT

